

کتاب دانی ایل — نمبر ایک سو اُنچاس

رازِ خدا آشکار شد: پیوندِ الوهیت و انسانیت

Jeff Pippenger

2024-03-21

ہم دانی ایل باب گیارہ کی آیت چالیس میں ممثل تاریخ پر غور کرتے رہے ہیں۔ اب ہم اس آیت کے اندرونی تاریخی سلسلے پر توجہ دے رہے ہیں، جو زمینی حیوان کے پروٹسٹنٹ سینگ کی تاریخ کی نمائندگی کرتا ہے۔ ہم حزقی ایل کے باب سینتیس میں مذکور دو لائھیوں کے ملاپ کو بطور نقطہ حوالہ استعمال کر رہے ہیں تاکہ خدا کے بھید کی شناخت کی جائے، یعنی جب تیسرا فرشتہ آتا ہے تو مسیح اپنی الوہیت کو انسانیت کے ساتھ ملا دیتا ہے۔ سطر پر سطر، خدا کے بھید کا وہ پیغام جسے یوحنا نے ساتویں نرسنگ کے پھونکے جانے کے دوران مکمل ہوتے ہوئے شناخت کیا، خاص طور پر رسول پولس کے وسیلہ سے لاؤدیکہ کو بھیجا گیا تھا۔ حزقی ایل، یوحنا، اور پولس کی گواہی اسی خدا کے بھید کے ساتھ ہم آہنگ ہے جو 1888 میں جونز اور ویگنر کے پیغام میں ممثل تھا، اور وہی لاؤدیکہ کے لیے پیغام تھا۔

زیرا می خواہم بدانید کہ برای شما، و برای آنان که در لاؤدیکہ اند، و برای ہمہ کسانی کہ روی مرا در جسم ندیدہ اند، چہ جہاد عظیمی دارم؛ تا دل های ایشان تسلی یابد، و در محبت با ہم پیوستہ گردند، و بہ تمامی دولت یقین کامل فہم برسند، برای شناختِ سرِ خدا، و پدر، و مسیح؛ کہ در او ہمہ گنجینہ های حکمت و معرفت نہفتہ است۔ کولسیان ۱:۲-۳۔

کاپ کفارہ، یعنی پیوستنِ دو چوب الوہیت و انسانیت، ہنگامی آغاز شد کہ فرشتہ سوم فرا رسید؛ اما پولس بہ تحقق نہایی و کامل پیوستنِ آن دو چوب، کہ همان سرِ خداست، می پردازد۔ ازاین رو، او این پیام را همان پیام لاؤدیکہ معرفی می کند کہ نخست در سال 1856 رسید، سپس در 1888 تکرار شد، و آنگاہ در 11 سپتامبر 2001 بہ تحقق کامل خود دست یافت۔ پولس، ہنگامی کہ سر خدا را عرضہ کرد، کہ باید در نواختہ شدن شیپور ہفتم بہ انجام می رسید، ہیکل را دارای ماہیتی دوگانہ معرفی می کند۔ او آن سر را بہ سر و بدن تقسیم می کند۔

او خود سر بدن، یعنی کلیساست؛ او کہ آغاز است، نخست زادہ از مردگان، تا در ہمہ چیز برتری را از آن خود داشتہ باشد۔ زیرا پدر را چنین پسند آمد کہ تمامی پُری در او ساکن شود؛ و بہ وسیلہ او، چون صلح را بہ خون صلیب او برقرار ساخت، ہمہ چیز را با خویشتن مصالحہ دہد؛ بہ وسیلہ او، می گویم، خواہ آنچہ بر زمین است و خواہ آنچہ در آسمان است۔ و شما را کہ زمانی بیگانہ و در ذہن خود بہ سبب اعمال شریرانہ دشمن بودید، اکنون در بدن جسمانی او از راہ مرگ مصالحہ دادہ است، تا شما را در حضور خود مقدس و بی عیب و بی ملامت حاضر سازد؛ اگر در ایمان، استوار و ثابت قدم بمانید و از امید انجیل کہ شنیدہ اید منحرف نگردید؛ همان انجیلی کہ بہ ہر مخلوقی کہ زیر آسمان است موعظہ شدہ و من، پولس، خادم آن گشتہ ام؛ کسی کہ اکنون در رنج های خود برای شما شادی می کنم و در جسم خویش آنچہ از مصائب مسیح برای خاطر بدن او، یعنی کلیسا، باقی مانده است بہ کمال می رسانم؛ کہ من خادم آن شدہ ام، بر حسب تدبیر خدا کہ برای شما بہ من عطا شدہ است، تا کلام خدا را بہ انجام رسانم۔ کولسیان ۱:۱۸-۲۵۔

مسیح سر است، کہ باید در ہمہ چیز برتری و تقدّم داشتہ باشد، و کلیسای او بدن است۔ سر و بدن با ہم، ترکیب الوہیت با انسانیت را نمایان می سازند، و حقیقت مهم دیگری نیز بدین سان مشخص می گردد۔ رابطہ سر و بدن چنین است کہ سر باید بر بدن برتری و تقدّم داشتہ باشد۔ در مورد نوع بشر، کہ بہ صورت خدا آفریدہ شدند، قوای برتر (سر) باید بر قوای فروتر (بدن) حکمرانی داشتہ باشند۔ این دو با ہم یک وجود را تشکیل می دہند، یا بہ اصطلاح ہیکل کہ یوحنا می بایست آن را اندازہ گیری کند،

مکان مقدس (انسانیت، بدن) و قدس الاقداس (الوہیت، سر) را نمایندگی می‌کنند. اینکه این دو چگونہ در «یک چوب» یا یک بدن بہ ہم پیوستہ می‌شوند، کار «کفارہ» است. پولس ادامہ می‌دہد:

جس کا میں خادم بنایا گیا ہوں، اُس خدا کی تدبیر کے مطابق جو تمہارے لیے مجھے سونپی گئی، تاکہ میں خدا کے کلام کو کامل طور پر پہنچاؤں؛ یعنی وہ بھید جو زمانوں اور نسلوں سے پوشیدہ رکھا گیا تھا، مگر اب اُس کے مقدسوں پر ظاہر کیا گیا ہے: جن پر خدا نے یہ ظاہر کرنا چاہا کہ قوموں کے درمیان اِس بھید کے جلال کی دولت کیا ہے؛ اور وہ یہ ہے کہ مسیح تم میں ہے، جلال کی اُمید: اُسی کی ہم منادی کرتے ہیں، ہر شخص کو تنبیہ کرتے ہوئے اور ہر شخص کو کامل حکمت کے ساتھ تعلیم دیتے ہوئے، تاکہ ہم ہر شخص کو مسیح یسوع میں کامل پیش کریں: اور اِسی کے لیے میں بھی محنت کرتا ہوں، اُس کی قدرت کے موافق جانفشانی کرتا ہوا، جو مجھ میں زور کے ساتھ اثر کرتی ہے۔ کلسیوں 1:25-29۔

کمال یک صد و چہل و چہار ہزار، کہ «ہر انسان را در مسیح کامل» ارانہ می‌دارد، همان «سر خدا» است؛ یعنی اتحاد الوہیت با انسانیت، یا آن گونہ کہ پولس بیان می‌کند، «مسیح در» انسانیت است، «امید جلال». در ایام نواختہ شدن شیپور ہفتم، آن سر بہ انجام می‌رسد. ہنگامی کہ حزقیال آن پیوستگی را مشخص می‌سازد، از دو چوب دستی بھرہ می‌گیرد، یکی برای پادشاہی شمالی و دیگری برای پادشاہی جنوبی، تا آن پیوند نمادین را معرفی کند؛ پیوندی کہ معبد را با عدد «چہل و شش» نمایان می‌سازد. چوب دستی پیوند نمادین «چہل و شش» باید با پیوند نمادین «دویست و بیست» متحد گردد.

دو سو بیس الوہیت کے انسانیت کے ساتھ متحد ہونے کی علامت ہے۔ سن 1611 میں کنگ جیمز بائبل کی اشاعت سے لے کر 1831 میں میلر کے پیغام کی پہلی پیشکش تک، اور اس کے بعد 1833 میں Vermont Telegraph میں اس پیغام کی اشاعت تک، دو سو بیس سال بنتے ہیں۔ میلر کا پیغام اُس علم کے اضافہ کی باقاعدہ صورت بندی تھا جو بائبل سے اخذ کیا گیا تھا، جب 1798 میں دانی ایل کی کتاب سے مہر اٹھا دی گئی۔ 1611 کی ابتدائی تاریخ پر ایک الہی دستاویز شائع ہوئی، اور 1831 کی اختتامی تاریخ پر 1798 میں منکشف کی گئی الہی سچائی کی بنیاد پر ایک انسانی اشاعت سامنے آئی۔

آن سہ تاریخ نہ تنہا بیانگر دویست و بیست سالاند، بلکہ ہمچنین ساختار واژہ عبری «حق» را نیز نشان می‌دہند؛ واژہای کہ از ترکیب حرف نخست، سیزدہمین حرف، و آخرین حرف الفبای عبری ساختہ می‌شود تا کلمہ «حق» پدید آید۔ انتشاری الہی در آغاز و انتشاری انسانی در پایان، و 1798 نمایانگر افزایشی در معرفت است کہ طبقہای از اشخاص شریر را آشکار می‌ساخت کہ آن معرفت را رد کردند، و بدین سان نمایانگر حرف سیزدہم بودند کہ نماد عصیان است۔ آن پیوند دویست و بیست سالہ در جنبش فرشتہ اول برقرار شد، و جنبش فرشتہ سوم شاہدی دوم فراہم می‌آورد۔

در سال 1776، آن سند الہی، یعنی «اعلامیہ استقلال»، منتشر شد؛ و دویست و بیست سال بعد، در 1996، سندی بشری با عنوان مجلہ The Time of the End منتشر گردید۔ آن سند بشری از افزایشی در معرفت برخاستہ بود کہ در زمان آخر، در 1989، پدید آمد؛ و این افزایش معرفت، همان گونہ کہ در 1798 نیز رخ داد، عصیانی علیہ پیام الہی ممثّل در «اعلامیہ استقلال» بہ وجود آورد۔ افزایش معرفت در 1996 آیندہ آمریکا را آشکار ساخت؛ آیندہای کہ در آن، آمریکا در قانون یکشنبہ قریب الوقوع، آزادی و استقلالی را کہ در 1776 اعلام کردہ بود از دست می‌دہد۔ این امر شاہدی دوم فراہم می‌آورد ہر اینکه عدد دویست و بیست نمایانگر ترکیب الوہیت با بشریت است؛ و آن شاہد دوم با امضای «Truth» عرضہ شد، و بہ وسیلہ شاہدی اول در تاریخ فرشتہ اول (نخستین)، و شاہد دوم در تاریخ فرشتہ سوم (آخرین) بازنمایی گردید۔

1776 همچنین آغاز دوره‌ای را نشان می‌داد که پیش از آغاز واقعی وحش زمین به‌عنوان ششمین پادشاهی نبوت کتاب مقدس قرار داشت. در آن دوره آماده‌سازی، امضای حقیقت بار دیگر به‌وسیله 1776 شناخته شد که آغاز ایالات متحده را مشخص می‌کرد، و 1798 نیز آغاز ایالات متحده را به‌عنوان ششمین پادشاهی نبوت کتاب مقدس نشان می‌داد. در میانه آن تاریخ آغاز و پایان، 1789 حرف مرکزی را مشخص ساخت، زیرا سیزده مستعمره قانون اساسی را تصویب کردند. هر یک از این سه تاریخ، «سخن گفتن» ایالات متحده را نمایندگی می‌کند: اعلامیه استقلال در 1776، قانون اساسی در 1789، و قوانین بیگانگان و فتنه در 1798. آن تاریخ بیست‌ودو سال را دربر می‌گیرد، که عشر یا یک‌دهم دویست و بیست است؛ از این رو، همچنین نمادی از ترکیب الوهیت با انسانیت را نمایندگی می‌کند.

نماد آن، تاریخ وحش زمین است که به‌صورت موجودی تصویر می‌شود که با برّه (الوهیت) آغاز می‌کند و با اژدها (انسانیت) پایان می‌یابد. سال 1776 با اعلامیه استقلال آغاز می‌شود که نشانه الوهیت است، و قوانین بیگانگان و فتنه نماینده انسانیت‌اند؛ و در آن بیست‌ودو سالی که پیش از آغاز سلطنت وحش زمین به‌عنوان ششمین پادشاهی نبوت کتاب مقدس سپری شد، گذار از برّه به اژدها به‌صورت نمونه‌وار به تصویر کشیده می‌شود.

آغاز دو هزار پانچ سو بیس ساله عدالت، جو جنوبی مملکت یهوده کے خلاف تھی، دانی ایل باب آٹھ آیت چودہ کی دو ہزار تین سو سالہ مدت کے آغاز سے مربوط ہے۔ یهودہ میں مقدس اور لشکر کی پامالی 677 قبل مسیح میں شروع ہوئی، اور دو ہزار تین سو سالہ نبوت دو سو بیس سال بعد 457 قبل مسیح میں شروع ہوئی۔ جنوبی مملکت یهودہ کی لاٹھی چھالیس کی علامت کے ذریعے شمالی مملکت سے مربوط ہے، اور نیز دو سو بیس کے ربط کے ذریعے دو ہزار تین سو سالوں سے بھی وابستہ ہے۔

پولس ادعا کرد که خادم تدبیر خداست، و سپس تدبیری را که خادم آن بود به‌عنوان سرّ خدا تعریف کرد، که همان مسیح در شما، امید جلال، است. او این حقیقت را در هنگام نوشتن به تیموتائوس نیز بیشتر مورد خطاب قرار می‌دهد.

اور بلا شبہ دینداری کا بھید پڑا ہے: خدا جسم میں ظاہر ہوا، روح میں راست ٹھہرایا گیا، فرشتوں نے اسے دیکھا، غیر قوموں میں اُس کی منادی کی گئی، دنیا میں اُس پر ایمان لایا گیا، اور جلال میں اُٹھا لیا گیا۔ 1 تیمتھیس 3:16۔

پولس در اینجا می‌گوید که سرّ دینداری، ظهور خدا در جسم است. خدا سر است و جسم، بدن. سرّ دینداری، مسیح در مؤمن است؛ یعنی پیوستن الوهیت با انسانیت. پولس همچنین، چنان‌که هوشع نیز کرد، از استعاره ازدواج بهره می‌گیرد.

زیرا ما اعضای بدن او هستیم، از گوشت او و از استخوان‌های او. از این سبب، مرد پدر و مادر خود را ترک خواهد کرد و به زن خویش خواهد پیوست، و آن دو یک تن خواهند شد. این سری عظیم است؛ لیکن من درباره مسیح و کلیسا سخن می‌گویم. افسسیان ۵:۳۰-۳۲.

در فصل سی‌وهفتم، هنگامی که حزقیال عهد ایام آخر را—که همان عهد تجدیدشده با کسانی است که به‌عنوان صد و چهل و چهار هزار شناخته می‌شوند—مشخص می‌سازد، تمثیلی از به‌هم‌پیوستن دو چوب ارائه می‌کند. آن دو چوب، سطر بر سطر، استعاره ازدواج هوشع و پولس را دربر می‌گیرند. هنگامی که به یکدیگر پیوستند، دیگر نباید دو ملت باشند، بلکه برای همیشه یک ملت باشند.

و من ایشان را در آن سرزمین، بر کوه‌های اسرائیل، یک امت خواهم ساخت؛ و یک پادشاه بر همه ایشان پادشاه خواهد بود؛ و دیگر هرگز دو امت نخواهند بود، و دیگر هرگز به دو مملکت تقسیم نخواهند شد. و دیگر خویشان را به بت‌های خود، و به چیزهای مکروه خود، و به هیچ‌یک از گناهان خویش نجس نخواهند ساخت؛ بلکه ایشان را از همه مسکن‌هایشان که در آن‌ها گناه ورزیده‌اند

نجات خواهم داد، و ایشان را طاهر خواهم ساخت؛ پس ایشان قوم من خواهند بود، و من خدای ایشان خواهم بود. حزقیال ۳۷:۲۲، ۲۳.

پیوستن مذکور در حزقیال، زمانی را مشخص می‌سازد که ایشان دیگر منقسم نباشند، و دیگر گناه نوزند، هنگامی که طاهر گردانیده شوند، و خدا یگانه خدای ایشان باشد، و ایشان فقط یک پادشاه داشته باشند. در ۲۲ اکتبر، رسول عهد ناگهان به هیکل آمد تا قوم خود را «طاهر» سازد. او آمد تا پادشاهی‌ای را دریافت کند که قوم آن، بنا بر گفته پطرس، در آن هنگام می‌بایست مملکتی از کاهنان و پادشاهان باشند. در آن تاریخ، داماد نیز به عروسی آمد؛ همان رازی که پولس و هوشع بدان اشاره می‌کنند، و نمایانگر پیوند الوهیت با انسانیت است. یوحنا تصریح می‌کند که آن راز، که پولس آن را «مسیح در شما، امید جلال» می‌نامد، در ایام نواخته شدن فرشته هفتم به کمال خواهد رسید.

اما در ایام صدای فرشته هفتم، هنگامی که آغاز به نواختن کند، سر خدا به انجام خواهد رسید، چنان‌که آن را به بندگان خود، انبیا، اعلام کرده است. مکاشفه ۱۰:۷.

El séptimo ángel es el tercer ay, que llegó el 11 de septiembre de 2001. El séptimo ángel comenzó a tocar cuando el tercer ángel llegó en la historia de 1844, y en adelante, pero la rebelión de 1863 impidió que la obra fuera terminada. El tercer ángel llegó y la séptima trompeta comenzó a sonar de nuevo el 11 de septiembre de 2001, y esta vez el "misterio de Dios" ha de ser "consumado". Ese "misterio" es la combinación de la divinidad con la humanidad, la cual produce a los ciento cuarenta y cuatro mil, quienes entonces llegan a ser el estandarte y el ejército de Dios. Por esta razón, el capítulo treinta y siete de Ezequiel comienza con Ezequiel siendo llevado a un valle de huesos secos y muertos. Esos huesos representan al adventismo laodicense el 11 de septiembre de 2001, y por esta razón Pablo dirige su evangelio del misterio de Dios a los laodicenses

کیونکہ میں چاہتا ہوں کہ تم جانو کہ مجھے تمہارے لیے، اور لاؤدیکہ والوں کے لیے، اور اُن سب کے لیے جنہوں نے جسم میں میرا چہرہ نہیں دیکھا، کس قدر بڑی کشمکش ہے؛ تاکہ اُن کے دل تسلی پائیں، اور وہ محبت میں باہم پیوستہ ہو کر فہم کے کامل یقین کی تمام دولت تک پہنچیں، تاکہ خدا کے بھید، یعنی باپ اور مسیح کی معرفت حاصل کریں؛ جس میں حکمت اور علم کے سب خزانے پوشیدہ ہیں۔ کلسیوں ۱:۲-۳۔

این نیز همان توصیفی است که خواهر وایت با استخوان‌های خشکِ مردۀ حزقیال مرتبط می‌سازد.

«اما این تشبیه استخوان‌های خشک نه تنها بر جهان انطباق دارد، بلکه بر کسانی نیز صادق است که از نور عظیم برخوردار شده‌اند؛ زیرا آنان نیز مانند اسکلت‌های آن وادی‌اند. آنان صورتِ انسان را دارند، چارچوبِ بدن را دارند؛ اما حیاتِ روحانی ندارند. لیکن مثلاً، استخوان‌های خشک را صرفاً به هم‌پیوسته و به صورت‌های انسان و انمی‌گذارند؛ زیرا کافی نیست که در اندام و سیمای ایشان تناسب و تقارن باشد. نفسِ حیات باید بدن‌ها را زنده سازد، تا بتوانند برپا بایستند و به حرکت درآیند. این استخوان‌ها نمایانگر خاندان اسرائیل، کلیسای خدا هستند، و امیدِ کلیسا در تأثیر حیات‌بخش روح‌القدس است. خداوند باید بر این استخوان‌های خشک بدمد تا زنده شوند.»

«روح خدا، با قدرتِ حیات‌بخش خود، باید در هر عامل انسانی حاضر باشد، تا هر عضله و پیِ روحانی در کار و تمرین باشد. بدون روح‌القدس، بدون نفسِ خدا، رخوتِ وجدان و زوالِ حیاتِ روحانی پدید می‌آید. بسیاری که از حیاتِ روحانی بی‌بهره‌اند، نام‌هایشان در دفاترِ کلیسا ثبت است، اما در دفترِ حیاتِ بره نوشته نشده‌اند. ممکن است به کلیسا پیوسته باشند، اما با خداوند متحد نیستند. ممکن است در انجام مجموعه‌ای معین از وظایف، کوشا باشند و همچون زندگان شمرده

شوند؛ اما بسیاری در شمار کسانی هستند که «نامی داری که زنده‌ای، و حال آنکه مرده‌ای.»

«مگر آن که جان حقیقتاً به سوی خدا توبه و بازگشت کرده باشد؛ مگر آن که نفَس حیات بخش خدا جان را به زندگی روحانی زنده سازد؛ مگر آن که اقرارکنندگان حقیقت به وسیله اصلی آسمانی به حرکت درآیند، از آن بذر فسادناپذیری که زنده است و تا ابد باقی می‌ماند، مولود نشده‌اند. مگر آن که بر عدالت مسیح به عنوان یگانه تضمین خویش توکل کنند؛ مگر آن که سیرت او را سرمشق گیرند و در روح او عمل نمایند، عریان‌اند و ردای عدالت او را بر تن ندارند. مردگان غالباً به جای زندگان قلمداد می‌شوند؛ زیرا آنان که آنچه را به زعم خود نجات می‌نامند، بر وفق تصورات خویش به انجام می‌رسانند، خدا را در خویش ندارند که در ایشان هم اراده پدید آورد و هم عمل، بر حسب رضامندی نیکوی خویش.»

«این طبقه به خوبی با وادی استخوان‌های خشکیده‌ای که حزقیال در رؤیا دید، نمود یافته است.» ریویو اند هرالد، ۱۷ ژانویه ۱۸۹۳.

پیام لائودکیه نخستین بار در سال ۱۸۵۶ به ادونتیسم عرضه شد، درست در همان سالی که خداوند نور فزاینده «هفت زمان» را در باب بیست‌وششم لایوان گشود. پیام سال ۱۸۵۶، که مشتمل بود بر پیامی درونی برای دعوت به توبه، و پیامی بیرونی از نبوت، در سال ۱۸۶۳ رد شد. پیام لائودکیه درباره سر «مسیح در شما، امید جلال» در سال ۱۸۸۸ به وسیله مشایخ جونز و واگنر تکرار شد، و آن پیام نیز از سوی خواهر وایت به عنوان پیام به لائودکیه شناخته شد.

سطراً علی سطر، يبدأ الإصحاح السابع والثلاثون من حزقیال بأن يُنقل حزقیال روحياً إلى 11 سبتمبر/أيلول 2001، حيث يُعطى رؤية للأدفتية اللاودكية، التي هي مِيتة في الذنوب والخطايا. ويؤمر بأن يقدم رسالتين نبويتين متميزتين. الأولى تُحدث انضماماً معاً، لكن الأجساد تظل مِيتة. أما النبوة الثانية فتدعو إلى أن تنفخ رسالة «الرياح الأربع» حياةً في العظام. ورسالة الرياح الأربع هي رسالة الختم الخاصة بالمئة والأربعة والأربعين ألفاً، التي تُعرف أربعة ملائكة ممسكين بالرياح الأربع. وتُعرف الأخت وابت تلك الرياح الأربع بأنها «حصان غاضب» يسعى إلى الانفلات، لأنه مقيد. إن الحصان الغاضب للإسلام يسعى إلى الانفلات وجلب الموت والدمار في طريقه، كما فعل في 11 سبتمبر/أيلول 2001، وسيطلق ثانيةً عند قانون الأحد الآتي قريباً.

آن پیام، اجساد مرده را به لشکری متحد بدل می‌سازد که بر پای‌های خود ایستاده است. آن لشکر متحد در پاسخ به پیام فرشته هفتم بر پاهای خود برانگیخته می‌شود، زیرا در ایام نواختن فرشته هفتم، سر ازدواج صد و چهل و چهار هزار نفر با مسیح به انجام خواهد رسید.

سپس به حزقیال پیوستن دو چوب نشان داده می‌شود که یک قوم واحد می‌گردند. آن دو چوب، پادشاهی شمالی اسرائیل و پادشاهی جنوبی یهودا هستند که در پایان دوره‌های پراکندگی متقابل دو هزار و پانصد و بیست ساله خود، به صورت یک قوم واحد به هم پیوسته می‌شوند. پایان متقابل ایشان معبدی روحانی پدید می‌آورد که به وسیله چهل و شش سال در آغاز و در پایان زمان‌های پراکندگی متقابل، نمایانده شده است.

ما این بررسی را در مقاله بعدی ادامه خواهیم داد.

«و صبح زود برخاستند و به سوی بیابان تقوع بیرون رفتند؛ و چون بیرون می‌رفتند، یهوشافاط ایستاد و گفت: ای یهودا و ای ساکنان اورشلیم، مرا بشنوید؛ به یهوه، خدای خود، ایمان آورید تا استوار گردید؛ به انبیای او ایمان آورید تا کامیاب شوید. ۲ تواریخ ۳۰:۲۰.»

«به یهوه خدای خود ایمان آورید تا استوار گردید؛ و به انبیای او ایمان آورید تا کامیاب شوید.»

«اشعیا ۸:۲۰. "به شریعت و به شهادت؛ اگر ایشان موافق این کلام سخن نگویند، از آن روست که در ایشان نوری نیست."»

«در این جا دو متن در برابر قوم خدا نهاده شده است: دو شرط برای موفقیت. شریعتی که خود یهوه بیان فرموده است، و روح نبوت، دو منبع حکمت‌اند تا قوم او را در هر تجربه‌ای هدایت کنند. تثیه ۴:۶. "این است حکمت و فهم شما در نظر امت‌ها، که خواهند گفت: یقیناً این امت بزرگ، قومی حکیم و فهیم است."»

«شریعت خداوند و روح نبوت دست‌به‌دست هم برای هدایت و مشورت دادن به کلیسا عمل می‌کنند، و هرگاه کلیسا با اطاعت از شریعت او این امر را به رسمیت شناخته است، روح نبوت فرستاده شده است تا او را در طریق حق هدایت کند.»

«مکاشفه ۱۲:۱۷. "و اژدها بر زن خشم گرفت، و رفت تا با باقی‌مانده نسل او جنگ کند؛ آنان که احکام خدا را نگاه می‌دارند و شهادت عیسی مسیح را دارند." این نبوت به روشنی نشان می‌دهد که کلیسای باقی‌مانده خدا را در شریعت او به رسمیت خواهد شناخت و از عطیه نبوت برخوردار خواهد بود. اطاعت از شریعت خدا و روح نبوت همواره قوم حقیقی خدا را متمایز ساخته است، و آزمون معمولاً بر اساس ظهورات حاضر داده می‌شود.»

«در روزگار ارمیا، قوم درباره پیام موسی، ایلیا یا الیشع هیچ پرسشی نداشتند؛ اما پیامی را که از جانب خدا به ارمیا فرستاده شده بود، مورد تردید قرار دادند و کنار نهادند، تا آنکه قوت و تأثیر آن تباہ شد و دیگر هیچ چاره‌ای نماند جز اینکه خدا ایشان را به اسارت ببرد.»

«همچنین در روزگار مسیح، مردم آموخته بودند که پیام ارمیا راست بوده است، و خود را متقاعد می‌ساختند که اگر در روزگار پدران خویش می‌زیستند، پیام او را می‌پذیرفتند؛ اما در همان حال، پیام مسیح را رد می‌کردند، همان کسی که همه انبیا درباره او نوشته بودند.»

«همان‌گونه که پیام فرشته سوم در جهان برخاست، پیامی که قرار است شریعت خدا را در تمامی کمال و قدرتش به کلیسا آشکار سازد، عطیه نبوت نیز بی‌درنگ دوباره احیا شد. این عطیه در رشد و پیشبرد این پیام نقشی بسیار برجسته ایفا کرده است.»

«چون اختلاف نظرهایی در باب تفسیرهای کتاب مقدس و شیوه‌های کار پدید آمده است که می‌توانست ایمان باورمندان به این پیام را متزلزل سازد و به نفاق در کار بینجامد، روح نبوت همواره بر آن وضع روشنائی افکنده است. این روح، همیشه برای جماعت ایمانداران یگانگی اندیشه و هماهنگی عمل به ارمغان آورده است. در هر بحرانی که در روند پیشرفت این پیام و گسترش کار پدید آمده، آنان که استوار بر شریعت خدا و نور روح نبوت ایستاده‌اند، پیروز شده‌اند و کار در دستان ایشان رونق یافته است.» Loma Linda Messages, 34.